

Biuletyn Informacji Publicznej

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Dane osoby z katalogu osób "rozpracowywanych"

Imiona: Henryk Marian
Nazwisko: Haponiuk
Miejsce urodzenia: Horodyszczce
Data urodzenia: 26-03-1928
Imię ojca: Adam
Imię matki: Marianna
Dodatkowe informacje:

Treść zapisów ewidencyjnych

Opis materiałów	Stan zachowania	Uwagi
Akta kontrolne śledztwa prowadzonego przez Okręgowy Zarząd Informacji nr 8 przeciwko Henrykowi Haponiukowi, podejrzanemu o przynależność do tajnej organizacji, zostały złożone do archiwum pod sygn. E-9880.	Akta o sygn. E-9880 zostały zniszczone 31.01.1989 za protokołem brakowania akt nr 93. Wpis na podstawie zapisów kartoteczno-ewidencyjnych.	

Akta sprawy karnej prowadzonej przez Wojskowy Sąd Rejonowy w Gdańsku (Sr. 123/52) w okresie 06.12.1951 - 01.12.1956 przeciwko oskarżonym o przynależność do Polskiej Organizacji Podziemnej „Wolność”, działającej na terenie województwa gdańskiego w latach 1950–1951. Henryk Haponiuk sekretarz sądowy w Sądzie Marynarki Wojennej, od 08.10.1949 do 24.04.1950 służył czynnie w marynarce. Był dobrze oceniany w swojej pracy - do Sądu Marynarki Wojennej przybył w stopniu starszego marynarza, za dobrą pracę w sądzie awansował na stopień bosmanmata. Został odznaczony odznaką Wzorowego Marynarza. Został aresztowany na wniosek oficera śledczego Okręgowego Zarządu Informacji nr 8 z 20.02.1952, zatwierdzony przez prokuratora Prokuratury Marynarki Wojennej w Gdyni. Tego samego dnia postanowiono o wszczęciu śledztwa przeciwko niemu. W toku śledztwa ustalono, że ww. posiadając wiarygodną informację o istnieniu POP „Wolność” nie zawiadomił o tym odpowiednich władz. Aktem sporządzonym 16.05.1952 przez oficera śledczego Okręgowego Zarządu Informacji nr 8 ww. został postawiony w stan oskarżenia. Akt został zatwierdzony 18.05.1952 przez Szefa Okręgowego Zarządu Informacji nr 8, a 20.05.1952 przez wiceprokuratora Prokuratury Marynarki Wojennej w Gdyni. 31.05.1952 Prokuratura Marynarki Wojennej postanowiła o unieważnieniu aktu oskarżenia ze względu na konieczność pociągnięcia dwóch innych oskarżonych do odpowiedzialności karnej za inne czyny, nie objęte aktem z 16.05.1952. Nowy akt oskarżenia został sporządzony i zatwierdzony 02.06.1952 w Okręgowym Zarządzie Informacji nr 8. W stosunku do Henryka Haponiuka treść oskarżenia pozostała taka sama. 03.06.1952 akt został oskarżony przez wiceprokuratora Prokuratury Marynarki Wojennej w Gdyni. Wyrokiem Wojskowego Sądu Rejonowego w Gdańsku (Sr. 123/52) z 06.06.1952 został uznany winnym i skazany na karę pięciu lat więzienia z zaliczeniem na jej poczet okres aresztu. Postanowieniem Wojskowej Prokuratury Marynarki Wojennej w Gdyni (W. 332/52) wobec skazanego zastosowano amnestię poprzez zmniejszenie kary do 3 lat i 4 miesięcy więzienia. Postanowieniem WSR w Gdańsku (Sr. 123/52) z 08.02.1954 Henryk Haponiuk został warunkowo zwolniony z odbycia pozostałej części kary więzienia: „Skazany odbywał karę od 20.02.1952 i ostatnio przebywał w Ośrodku Pracy Więźniów w Brzezinach Śląskich, gdzie zatrudniony był przy pracy w kopalni”. Został zwolniony 18.02.1954.

IPN Gd 425/43-45.

Akta Sądu Pomorskiego Okręgu Wojskowego w Bydgoszczy (Cs. Un. 179/91, Zo.Un. 18/92) z okresu 08.08.1991 - 16.12.1991 w sprawie o uznanie nieważności wyroku oraz odszkodowania za niesłuszne skazanie dotyczące Henryka Haponiuka, skazanego 06.06.1952 przez Wojskowy Sąd Rejonowy w Gdańsku, podoficera służby czynnej w stopniu bosmanmata, za to, że w pierwszej połowie listopada 1951 w Gdyni posiadał informacje o zawiązaniu się antykomunistycznej organizacji, a nie poinformował o tym organów bezpieczeństwa. Postanowieniem Sądu Pomorskiego Okręgu Wojskowego w Bydgoszczy (Sr. 123/52) z 22.08.1991 wyrok Wojskowego Sądu Rejonowego w Gdańsku z 06.06.1952 skazujący Henryka Haponiuka na karę 5 lat więzienia został uznany za nieważny. W uzasadnieniu podano m.in., że: „zarówno z materiałów sprawy karnej jak i wypowiedzi obecnego na posiedzeniu wnioskodawcy wynika, iż działał on kierując się interesem narodowym, a w szczególności występował przeciwko dominacji obcego mocarstwa w zarządzaniu i kierowaniu Polską w okresie po II wojnie światowej”.

IPN By 52/32, IPN By 311/65.